

Meeuw in de middag

Het is of de zilvermeeuw aarzelt,
wil zwenken, schuin in zijn vleugels,
en evenwicht juist nog hervindt.

Wie de draagkracht van veren
niet kent en gespannen omhoog ziet
wordt bang voor een windval.

De zilvermeeuw bijna bewegingloos,
aan het begin van een scheervlucht,
scherpt wel zijn vleugels maar

snijdt niet, nee streelt nu de luchtlaag
met slagpennen en het zachtste dons
waarlangs het wonder van het licht ontglipt.

Dirk Kroon, uit 'De draagkracht van veren' (Uitg. 521, A'dam)